

LIST PASTERSKI BISKUPA GLIWICKIEGO NA III NIEDZIELĘ ADWENTU

Umocnieni Duchem Świętym, powołani do wyznania wiary

Czas świętego Adwentu, to okres szczególnego przygotowania na świętowanie Bożego Narodzenia. Czas adwentowy rozpoczyna również nowy rok liturgiczny w Kościele.

Kościół niosący człowiekowi nadzieję, pragnie byśmy w tym roku przypatrzeni się naszemu powołaniu. Chciałbym jednak poruszyć szczególnie temat: Do czego jesteście powołani przyjmując sakrament Ducha Świętego – sakrament bierzmowania? Jak powinna przygotować się do przyjęcia tego sakramentu młodzież, a także rodzice?

I. Pouczenie ze Słowa Bożego

W Pierwszą Niedzielę Adwentu zwracał się do nas św. Paweł: „Stawajcie się coraz doskonalszymi” (Tes 4, 2). Apostoł zachęca nas do głębszego związania się z Jezusem i Jego radosną nowiną – Ewangelią. Zaś dzisiaj (Trzecia Niedziela Adwentu) woła: „Radujcie się zawsze w Panu” (Ap 4, 4).

Kto nie chce radośnie przeżywać swego życia? Pragnie tego człowiek młody i starszy. W dzisiejszej Ewangelii słyszeliśmy pytanie kierowane przez różne stany do nauczyciela Jana Chrzciciela i „co mamy czynić?” Św. Jan wskazuje na Jezusa, który w mocy Ducha Świętego chce uradować, uszczęśliwić człowieka. W śpiewanym dziś wersecie przed Ewangelią zawarte są słowa proroka Izajasza (61, 1), które Chrystus odniósł do siebie w świątyni w Nazarecie: „Duch Pański nade mną, posłał mnie głosić dobrą nowinę ubogim” (Łk 4, 18). Duch Święty zstąpił na Jezusa przy Jego Chrzcie nad Jordanem. I Jezus w mocy przyjętego Ducha Świętego wyznaje przed swoimi bliskimi, znajomymi kim jest i że jest powołany i posłany, by świadczyć o Bogu, objawiać prawdy Boże na drogę życia człowieka. To samo czynią apostołowie,

gdy Duch Święty zstąpił na nich. Wyposażeni w dary Ducha Świętego, w szczególne moce, głoszą Jezusa i Ewangelię. Gdy ówczesni władcy zabraniali im głoszenia Ewangelii, a nawet wytoczyli im proces, wtedy ustami św. Piotra wyznali: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi” (Dz 5, 29).

II. Powołanie człowieka bierzmowanego

Przystępujący do bierzmowania są przed wspólnotą kościelną pytani: „Jakich łask oczekujecie od Boga w tym sakramencie?” Odpowiadają: „Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy, umocnił nas do mężnego wyznawania wiary i do postępowania według jej zasad” (Obrzędy bierzmowania s. 30). Co ma taki chrześcijanin zrobić? To pytanie z dzisiejszej Ewangelii. Odpowiedzi udzielił Ojciec Święty Benedykt XVI zgromadzonej na błoniach krakowskich młodzieży. „Trzeba budować dom, któremu na imię życie”, budować na Chrystusie – skale i z Chrystusem. „Budować na skale to znaczy również budować na Kimś, kto jest odrzucony... Nie trzeba wielkiej bystrości umysłu, by dostrzec wielorakie objawy odrzucania Jezusa, również tam, gdzie Bóg dał nam wzrastać. Jezus niejednokrotnie jest ignorowany, jest wyśmiewany, jest ogłaszany królem przeszłości, ale nie teraźniejszości, a tym bardziej nie jutra. Jest spychany do lamusa spraw i osób, o których nie powinno się mówić na głos i w obecności innych. Jeśli w budowaniu domu waszego życia napotykanie na tych, którzy pogardzają fundamentem, na którym budujecie, nie zniechęcajcie się! Nasza wiara w Jezusa musi się często konfrontować z niewiarą innych, by pozostać naszą wiarą na zawsze. Ojciec święty Benedykt XVI prosi, żeby młodzi nie dali się zwieść tym, którzy chcą przeciwstawić Chrystusa Kościołowi. „Nie zapominajcie, że ani ten Piotr, który przygląda się naszemu spotkaniu z okna Boga Ojca, ani ten, który teraz stoi przed wami, ani żaden następny nigdy nie wystąpi przeciwko wam ani przeciw budowaniu trwałego domu na skale. Co więcej, sercem i obiema rękami będzie wam pomagał budować życie na Chrystusie” – zapewnił Papież.

Drodzy Bracia i Siostry!

Przez moc sakramentu bierzmowania, przez moc Darów Ducha Świętego chrześcijanin ściśle wiąże się z Kościołem, w którym jest obecny Duch Święty. Dlatego bierzmowany winien być świadkiem swej przynależności do Kościoła Powszechnego i do konkretnej wspólnoty parafialnej oraz być świadom zadań apostołskich wynikających z przyjętego sakramentu, a więc wyznawania wiary, głoszenia jej słowem i czynem, odważnego wyznawania imienia Jezusa Chrystusa oraz bycia jego świadkiem w dzisiejszym świecie.

III. Przygotowania do sakramentu Ducha Świętego.

Aby dobrze wypełniać powołanie, wypływające z przyjęcia sakramentu Ducha Świętego, trzeba najpierw do tego przyjęcia dobrze się przygotować. Troska o staranne przygotowanie kandydatów do bierzmowania spoczywa na własnej wspólnocie parafialnej. Celem tego przygotowania jest doprowadzenie młodego chrześcijanina do ściślejszego zjednoczenia z Chrystusem. Przygotowanie to ma obejmować odpowiedni zakres wiedzy religijnej, by kandydat potrafił aktywniej uczestniczyć w życiu Kościoła. Czas przygotowania jest również okazją do umocnienia łączności ze swoją parafią.

Czas trzech lat katechezy gimnazjalnej, to szczególny okres przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania. To nie tylko katecheza w trzech klasach gimnazjalnych, ale i katecheza formacyjna we własnej parafii. Spotkania kandydatów w pierwszym roku (pierwszym etapie) formacyjnym powinny się łączyć z pogłębieniem rozumienia sakramentu chrztu św. i wypływających z tego zobowiązań względem Boga i wspólnoty Kościoła. Zaś drugi rok (drugi etap) formacyjny ma prowadzić kandydata do głębszego związku z Jezusem Chrystusem. Ten etap formacyjny prowadzi do głębszego przeżywania sakramentu pokuty oraz Eucharystii. Zaś trzeci rok (trzeci etap) formacyjny winien być ukierunkowany na obecność Ducha Świętego w Kościele.

Kandydaci do bierzmowania winni być w tym procesie formacyjnym podzieleni na mniejsze grupy w danej parafii, którym towarzyszyć mogą moderatorzy – liderzy różnych ruchów, Oaz młodzieżowych, Oaz rodzin, KSM itp. Należy starać się, by te małe grupy formacyjne mogły włączyć się do aktywnego działania np. kształtowania liturgii niedzielnej Mszy św., odwiedzanie chorych, starszych, niesienia pomocy charytatywnej itp.

W całym programie przygotowania do przyjęcia sakramentu bierzmowania nie można pominąć rodziców. Przez ich udział w spotkaniach formacyjnych i nabożeństwach pogłębimy i ożywimy ich świadomość uczestniczenia w życiu Kościoła, w tym także bycia we wspólnocie parafialnej. Cała zaś parafia niech często modli się za kandydatów do bierzmowania i ich rodziny.

Drodzy Diecezjanie!

Oto krótkie przesłanie płynące z Katechizmu Kościoła Katolickiego jak i z pouczeń Episkopatu Kościoła Katolickiego w Polsce, które ma nam przypominać do czego, jako bierzmowani jesteśmy powołani i posłani. To pouczenie jest równocześnie przypomnieniem, że w sakramencie bierzmowania otrzymujemy dary Ducha Świętego, czyli stałe dyspozycje, moc, byśmy wiarę naszą wyznawali, bronili jej i według niej układali nasze życie.

Na takie pełnienie zadań chrześcijanina, na radosne świętowanie Bożego Narodzenia, na dobre przeżywanie Nowego Roku niech Bóg błogosławi.

Gliwice, 20 listopada 2006 r.

P.S.

Powyższy List należy odczytać w Trzecią Niedzielę Adwentu